

— Край кои села протичашгъ?
 — Братецъ, Дунаве, стани ми,
 Госвойски ти помогни ми:
 Край мойто село поспри се,
 При мойтѣ мили отбий сел . . .

— Помни, азъ що ти поржчвамъ,
 Кажи имъ какъ се измжчвамъ,
 Какъ, като горко сираче,
 Често тжгувамъ и плача . . .
 Спомни на майка—клетница,
 На старъ ми, бѣденъ бащица,
 Неволникъ азе заминахъ
 Къмъ тази пуста чужбина . . .

Чичо Свѣтлю.

ЛЮТИЯТЪ ЗВѢРЪ.

Въ старо врѣме имало единъ князь на име Милославъ. Единъ день той отишелъ на ловъ и, слѣдъ дълго скитане изъ горитѣ, налетѣлъ на една голѣма мечка.

Заревала мечката и се приготвила да защищава своето малко меченце, което жаловито започнало да вие и отъ страхъ се свивало до майка си.

Князътъ ударилъ мечката съ копието си. Сил-